

ens descriuen una dansa en forma de rotllana, amb les mans dels dansaires nuades fortament.

És realment sorprenent adonar-se que després de tants segles la dansa continua essent una de les expressions més emblemàtiques del nostre poble. No deixa de ser curiós el fet de pensar que any rera any l'Aplec de la Sardana de l'Escala es celebra amb il·lusió a poca distància d'on les antigues civilitzacions feren els seus assentaments. És per això que des del programa "Esclat de Tenora", que s'emet cada diumenge al matí per Ràdio Vilafant, volem felicitar a tots els escalencs i d'una manera molt especial a tots aquells que lluiten dia rera dia per mantenir viva la sardana i tot el que significa. La lira, la flauta àulica, la flauta de pastor i la cítara dels antics grecs han estat substituïdes pel tible, la tenora, el fiscorn, el trombó, la trompeta, el flabiol, el tamborí i el contrabaix, però el cercle de mans enllaçades que segueix un sol ritme continua present, com si el temps no hagués passat, com si l'etern moviment circular dels estels i planetes a través de l'espai volgués reflectir-se a la nostra terra en forma de dansa per mostrar la seva perfecció.

No és però la bellesa el més meravellós d'aquesta dansa, sinó el missatge moral que desprèn. Tal com diu Esteve Fàbregas, a la sardana hi cap tothom sense cap tipus de distinció i tothom hi pot entrar i sortir quan ho desitja; el poble gaudeix d'una llibertat absoluta, però ha d'obeir les lleis de la sardana que ell mateix ha traçat. La sardana és un model de comunitats humanes i afirma els Drets de l'Home.

Cada any durant l'Aplec, quan les cobles comencen a sonar i les rotllanes tímidament es van formant, present i passat es donen la mà al vostre petit món de l'Escala i avancen desprenent missatges de pau i germanor, constituint així la imatge ideal d'un Món Nou.

RAFAEL ORTEGA ESTEBA
ESTHER PALOMERAS ROVIRA

Equip del programa "Esclat de Tenora"
de Ràdio Vilafant